

El futur d'IC

Eduard Voltas

"El deteriorament de les relacions entre IU i IC és tan gran que al carrer de Ciutat comencen a pensar que el trencament pot ser un mal menor. A Iniciativa creix el convenciment que el 'ganxo' electoral de Julio Anguita és absolutament prescindible."

Fa quatre setmanes, EL TEMPS va publicar en portada un dossier sobre la *família* comunista als Països Catalans. En aquell reportatge, el nostre redactor Oriol Cortacans avançava l'existència d'una proposta de partit únic que agrupi tots els comunistes del Principat, llençada pels comunistes ortodoxos del PCC. Fa un mes era una simple hipòtesi. Avui comença a ser una possibilitat real.

La data clau és el Congrés del PSUC, que s'ha de celebrar aquesta tardor. Allà, com és sabut, s'hi enfrontaran dues posicions totalment oposades. Una –aparentment majoritària i representada per l'actual direcció del partit i d'Iniciativa per Catalunya– defensa la continuïtat de la situació actual, és a dir un PSUC congelat que transfereix tot el seu capital polític a IC. La segona –que tot i ser minoritària compta amb el suport de Julio Anguita i el PCE– pretén la resurrecció de l'històric partit comunista per convertir-lo en el centre de gravetat d'una Iniciativa per Catalunya convertida en front electoral (l'esquema PCE-IU).

El fet rellevant és que, a mesura que passen les setmanes, la majoria d'implicats en aquesta pugna coincideixen en un diagnòstic. Passi el que passi en el congrés –i seria molt estrany que guanyessin els anguitistes– Iniciativa viurà una crisi que pot conduir molt fàcilment al trencament amb Izquierda Unida. Si perden el Congrés, els cercles anguitistes del PSUC estan decidits a abandonar el partit i confluïr amb el PCC en una nova formació política de denominació indeterminada (potser "Refundació Comunista", com a Itàlia?). El problema, per a ells, és que la direcció d'Iniciativa no admet ni sembla que hagi d'admetre l'existència d'un partit polític *en actu* dins de la federació. Només els quedarà una sortida: la sortida. Amb perdó per la ximpleria.

Amb els comunistes fora d'IC, encara hi hauria una possibilitat teòrica d'entesa, que passaria per un acord electoral com el que regeix amb Els Verds. Sembla difícil, però, que els mateixos que s'hauran tirat els plats per damunt en un congrés de confrontació puguin pactar després amistosament i repartir-se quotes a les llistes. La hipotètica escissió d'un petit sector i la creació d'un partit comunista fora d'IC no hauria de preocupar gaire a Rafael Ribó, si no fos perquè això situaria fora d'Iniciativa per Catalunya els interlocutors preferits de Julio Anguita. En aquesta situació, la direcció d'Izquierda Unida a Madrid tindria a

RAFA GIL

Rafael Ribó. El trencament d'IC allunyaria encara més Anguita del dirigent català.

les seves mans una decisió històrica i de gran transcendència: continuar la relació amb IC o canviar d'aliats a Catalunya, presentant-se a les eleccions en competència directa amb la formació de Ribó.

Fa uns anys la segona possibilitat hauria estat impensable, però avui el deteriorament de les relacions entre IU i IC és tan gran que al carrer de Ciutat comencen a pensar que el trencament pot ser un mal menor. Així com els dirigents del PSC estan convençuts que sense el "vot PSOE" el socialisme català és pràcticament inviable, a Iniciativa creix el convenciment que el *ganxo* electoral de Julio Anguita és absolutament prescindible. És difícil fer números sobre la qüestió. Una manera simplificada d'apropar-s'hi és examinant quants vots rep IC en unes eleccions autonòmiques, quan votar IC és votar Ribó, i quants en rep en les generals, quan votar IC és votar Anguita. Vegem. Autonòmiques 88: 209.211 vots (Generals 89: 231.452); autonòmiques 92: 171.794 vots (Generals 93: 273.444). En les recents eleccions autonòmiques IC ha tingut 312.328 vots. Caldrà estar molt atent a quin és el resultat el dia 3 de març.

Mentre al carrer de Ciutat –i a Madrid– fan números, algú pot recordar que els independentistes d'ERC sempre han dit que l'únic obstacle per a un pacte IC-ERC és la relació dels primers amb l'anguitisme. I posats a recordar, recordem les declaracions de Rafael Ribó a El TEMPS, fa un any i mig: "A la llarga, IC i ERC hauríem de lluitar pel mateix"...